

Отримані результати. Встановлено, що середня тривалість бігу у тредбані щурів контрольної групи становила 6,35 хв. Введення похідних 5-R-тіо-тетразоло[1,5-с]хіназоліну супроводжувалося вірогідним підвищенням фізичної витривалості щурів порівняно з контрольними тваринами. За ефективністю сполуки з лабораторними шифрами KB-10, KB-28, KB-51, KB-55 значно перевищували 2-ЕТБІ. Фізична працездатність на тлі похідних хіназоліну вірогідно зросла у середньому на 23–75%, проти 43% при введенні 2-ЕТБІ.

Висновки. На тлі введення досліджених речовин у дозах ED_{50} встановлено вірогідне збільшення тривалості бігу тварин у тредбані, що є ознакою здатності підвищувати фізичну працездатність. Сполуки KB-10, KB-28 KB-51, KB-55 виявилися найбільш ефективними, оскільки вірогідно переважали 2-ЕТБІ. Похідні 5-R-тіо-тетразоло[1,5-с]хіназоліну є перспективними для подальших досліджень з метою створення нових актопротекторних засобів.

АНТИОКСИДАНТНА ДІЯ РОСЛИННОГО ЗАСОБУ ПАНКРЕО-ПЛАНТ ЗА УМОВ ГОСТРОГО ТОКСИЧНОГО ГЕПАТИТУ

Цубанова Н. А., Трутаєва Л. М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

tsubanova19@gmail.com

Вступ. На сьогоднішній день одним із проблемних питань сучасної медицини взагалі та гепатології в особливості є терапія токсичних уражень печінки, частка яких значно збільшилась у структурі захворювань печінки. Неспецифічними біомаркерами для ідентифікації токсичних уражень печінки є показники цитолізу та балансу перекисне окислення ліпідів-антоксидантна система (ПОЛ-АОС). Перелік оригінальних вітчизняних гепатопротекторів вкарай обмежений, тому перспективним об'єктом у цьому сенсі можна вважати комбінований рослинний засіб Панкрео-Плант.

Мета дослідження. Дослідити вплив засобу Панкрео-Плант на показники ПОЛ-АОС за умов гострого тетрахлорметанового гепатиту

Матеріали та методи. Гострий тетрахлорметановий гепатит моделювали у щурів масою 190-230 г за стандартною методикою. Панкрео-Плант вводили у дозі 72 мг/кг внутрішньошлунково 7 діб, за 40 хв. до моделювання гепатиту та 1 добу після. Препарат порівняння Силімарин (торгова назва «Легалон») вводили за аналогічною схемою в дозі 25 мг/кг. Зсув у системі ПОЛ-АОС аналізували за вмістом у гомогенаті печінки та сироватці крові ТБК-реактивів, дієнових конюгатів (ДК), відновленого глутатіону (ВГ) та активності каталази. Отримані дані обробляли з використанням t – критерію Стьюдента за допомоги програми статистичного аналізу. Версія 6. AnalystSoft Inc., StatPlus.

Отримані результати. Гострий токсичний гепатит супроводжувався активацією процесів ПОЛ із достовірним підвищенням ДК та ТБК-реактивів у 2-3 рази відносно інтактного контролю та зниженням у 1,5-2 рази активності ендогенної антиокисної системи. Виражену антиоксидантну дію засобу Панкрео-плант встановлено за достовірним зниженням вмісту ДК (у 2,2 рази) і ТБК-активних речовин (у 1,5 разу) у печінці відносно групи контрольної патології, а також відновленням функції ферментативної та неферментативної ланки ендогенної АОС. Препарат порівняння Силімарин вірогідно поступався за антиоксидантною дією засобу Панкрео-Плант.

Висновки. На моделі гострого тетрахлорметанового гепатиту комбінований рослинний засіб Панкрео-плант виявляє виражений антиоксидантний ефект: стримує інтенсифікацію процесів ПОЛ, нормалізує активність АОС. Засіб Панкрео-Плант за умов відтворення експериментального гострого тетрахлорметанового гепатиту перевищує ефективність відомого гепаитопротектора Силімарину.

ВПЛИВ КОМБІНОВАНОГО ФІТОНІРИНГОВОГО ЗАСОБУ ВНО 2103 НА ЕКСКРЕТОРНУ ФУНКЦІЮ НИРОК У ЩУРІВ З НИРКОВОЮ НЕДОСТАТНІСТЮ

Черних В. В., Шебеко С. К., Зупанець І. А.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

vladyslava.chernykh@ukr.net

Вступ. Хронічна хвороба нирок (ХХН) є однією з найпоширеніших патологій з високими рівнями захворюваності та смертності. Для розширення можливостей лікування доцільно вивчити ефективність рослинних препаратів щодо ХХН.

Мета дослідження. Вивчення впливу комбінованого фітонірингового засобу ВНО 2103 на екскреторну функцію нирок в межах дослідження його нефропротекторних властивостей для потенційного використання в лікуванні ХХН.

Матеріали та методи. Патологія вивчалася на моделі хромат-індукованої ниркової недостатності у щурів. Препаратами-референтами були обрані преднізолон та Леспефрил. Введення засобів здійснювалось внутрішньошлунково протягом 20 днів. Екскреторна функція нирок оцінювалась за показниками екскреції креатиніну та екскреції сечовини. Всі показники були розраховані пропорційно за масовим еквівалентом в 100 г та представлені у вигляді середнього (М) ± стандартної помилки (SE). Міжгрупові відмінності були проаналізовані за допомогою one-way ANOVA та тесту Т'юкі з використанням IBM SPSS Statistics v. 22 та MS Excel 2016. Рівень статистичної значущості представлений як $p < 0.05$.

Отримані результати. Результати дослідження показали, що в групі контрольної патології (КП) під впливом хромату калію виникла виражена нефропатія, яка позначилась у зниженні ($p < 0.05$) екскреції креатиніну (ЕК) на 17.6% і зменшенні ($p < 0.05$) екскреції сечовини (ЕС) на 21.9%. Порівняно з групою КП, під впливом ВНО 2103 відбулось поліпшення екскреторної функції нирок, про що свідчать підвищення ($p < 0.05$) ЕК на 17.0% та збільшення ($p < 0.05$) ЕС на 14.5%. Порівняно з преднізолоном, ВНО 2103 на 14.5% більше ($p < 0.05$) посилив ЕК та на 7.8% – ЕС. Досліджуваний засіб на 2.9% більше за Леспефрил підвищив ЕК та на 12.2% більше - ЕС. Загалом, за впливом на процеси екскреції резидуальних нітрогенних сполук ВНО 2103 перевершив препарати порівняння.

Висновки. Результати дослідження засвідчили позитивний вплив засобу ВНО 2103 на екскреторну функцію нирок, що дозволяє розглядати його в якості перспективного лікувального засобу для лікування ХХН за умови подальших досліджень.